

EL CULTE D'AVUI 8 de JUNY 2008

PRELUDI

PREGARIA

HIMNE 4 CG

UN CULTE? PERQUÈ VAN GOGH?

INTERLUDI

D'APRENT DE PASTOR A ARTISTA

INTERPRETACIÓ MUSICAL

LA MIRADA DE VAN GOGH

CORAL

SIEN

INTERPRETACIÓ MUSICAL

CONCLUSIÓ

HIMNE 368 HC

POSTLUDI

Església Protestant de Barcelona - Centre

Carrer dels Tallers, 26 08001 Barcelona - Tel. 93-318.97.98
Correu electrònic: el_butlleti@terra.es web: www.esglesiatallers.org

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1096 - 8 de Juny de 2008

Vincent van Gogh

Com tot pintor, Vincent van Gogh, ens ofereix la seva mirada. Un paisatge, la natura, un instant de vida quotidiana, un obrer, una pagesa, capturats per l'ull del artista amb la seva sensibilitat. Els pintors esdevenen accessibles evidentment, a través de les seves obres. Aturar-se per mirar-les és iniciar un viatge de sensacions.

De Van Gogh, podem doncs conèixer la seva obra. Els seus quadres més coneguts els hem vist alguna que altre vegada, de visita en algun museu, o en algun llibre. Avui se'l considera un artista genial. Les seves obres estan entre les més cotitzades en el món de les subhastes. Però la seva genialitat com artista no va ser realment coneguda i valorada fins després de la seva mort.

Però Van Gogh ens ofereix una altre particularitat. Fins als nostres dies ens ha arribat gran

quantitat de documentació, principalment correspondència. La més coneguda és la que manté amb el seu germà Theo entre juliol de 1873 i el 23 de juliol de 1890. En les seves pàgines, a més del artista, descobrim un home creient. Reflexions sobre l'art, descripcions de paisatges, referències a les seves lectures, a la Bíblia. Llegint les seves pàgines toquem a l'estat d'ànim del artista. La seva precarietat; els seus anhels, el seu sofriment profund. I trobem testimonis sobre el que va ser la seva primera intenció abans de esdevenir artista: volia ser pastor, com el seu pare i com el seu avi. No va poder ser. Les dificultats acadèmiques li ho van impedir. Però tot i així, per pròpia iniciativa, a l'any 1878 se'n va a treballar com evangelista al costat dels miners, a Bèlgica. Estem en plena expansió industrial europea. Vincent és pot ser el primer pastor obrer. El seu zel pastoral, i la seva manera de

viure, pobre entre els pobres, farà que la missió que l'ha recolzat, al juliol de 1879, l'acaba abandonant. Definitivament serà artista.

Llegint les cartes a Theo també entenem millor la seva sensibilitat. Ens explica la seva manera de mirar la vida dels camperols, o la dels miners, i el que vol transmetre amb els seus quadres.

Sabem en les seves cartes a Theo de la seva relació amb Sien, una prostituta embarassada. Ell s'hi vol casar. La família i els amics l'abandonen. La relació durarà a penes dos anys, entre el febrer de 1882 i el setembre de 1883. Un altre fet sorprenent. Fora de la moral tradicional. En canvi ell diu que *“qualsevol home que valgui el que valen les soles de les seves sabates faria el mateix que ell va fer”*. La religió de l'estricta i pura moralitat, la dels bons costums es va exclamar contra l'artista. Com llegien, o com llegim l'ordre de Yahveh al profeta Osees?: “Vés, pren per muller una prostituta, i engendra fills de fornicació; perquè el país fornica apartant-se del Senyor”. Quin missatge s'expressa a través de la vida del profeta? O com consideraven o considerem Jesús quan menja amb publicans i pecadors? Son pàgines

que sempre ens qüestionen. Poques vegades responem.

Van Gogh va passar una vida turmentada. Dificultats a l'hora de encarrilar la seva vida. Poques qualitats per l'estudi. Desenganys amorosos consecutius. A l'any 1880 decideix esdevenir artista. Però sempre sota la dependència del seu germà Theo que el manté, enviant-li sumes de diners a canvi dels seus quadres. Se'l coneix també per la seva orella. Diuen que se la va tallar. En realitat es va tallar el lòbul de la orella dreta. De per si el gest ja sorprèn. I és que en la seva etapa d'artista, va tenir períodes de profunds desequilibris que es van accentuar fins que el 27 de juliol de 1890, ell mateix atempta contra la seva vida, tirant-se un tret que el fereix greument. Mor dos dies després. Ell mateix, en una carta al seu germà, el juliol de 1880 deia: *“El somiador cau de vegades en un pou, però sempre acaba sortint-ne”*. No va ser així. La seva vida, amb tanta llum com irradien els seus quadres, sobre tot els de l'etapa d'Arles, va estar dominada per la tristor, les mancances emocionals. El seu cel era gris. Tant tristament gris que cal perdonar-li la decisió final.

Carles Capó

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

La Lídia Carbonell ja s'està recuperant força bé després de la seva intervenció. Igualment la Júlia Pallàs ja està bé. Recordem a tots els que no poden assistir al culte, ja sigui per què estan malalts o són lluny. Des d'aquí els enviem una forta abraçada.

NOVA EXPOSICIÓ

Veureu que a l'entrada del vestíbul ha quedat instal·lada una nova exposició sobre treballs manuals fets pels nens de l'Escola Dominical. La feina de col·locar i distribuir de les peces dins l'espai d'exposicions és a càrrec de l'Esther i el Pablo. Val la pena contemplar-la!

INAUGURACIÓ ARXIU HISTÒRIC

Arxiu de les Antiques Esglésies Metodistes de Catalunya i les Balears. La inauguració serà el dia 14 de juny, dissabte, a les 18 h. Us animem a assistir-hi per a recordar moments viscuts i per agrair el treball fet a tots els germans que l'han fet possible.